

[Bomholt.]

til mennesker, der har politiske interesser, vi bør tværtimod mene, at enhver borger i Danmark må kende sin borgerpligt og sit medansvar og deltage i løsningen af fædrelandets og folkets anliggender. Her i juni-grundlovens jubilæumsår skulle vi nødvendigvis underkende det politiske arbejdes betydning. Overfor det ærede medlems kritik vil jeg bede ham om at fastholde tre kendsgerninger: der er ikke socialdemokratisk flertal i radiatorådet, der er mig bekendt kun 5 socialdemokrater blandt rådets 16 medlemmer. For det andet: alle beslutninger er enstemmige. For det tredje: venstres gruppe her i rigsdagen er direkte repræsenteret, ikke blot i radiatorådet, men i programudvalget, og er medansvarlig for det, der er sket. Den linie, vi har valgt at følge i rådet og i udvalgene, er vi enige med embedsmændene om, men vi er også klar over, at der nu og da må opstå protest og uvilje. Set med mine øjne må der altid være debat om radioen, altid diskussion, altid kritik, altid bevægelse. Det er hele den danske kultur, der passerer mikrofonen. Det er det danske folks problemer, dets glæder og sorger, dets højtide og hverdag. Ethvert navn af betydning kommer til mikrofonen, også det ærede medlem, og således vil det også være i fremtiden.

Axel Kristensen: Det, der kalder mig frem på talerstolen, er den debat, der har været her i salen i den senere tid om sagen Wright, Thomsen & Kier. Jeg skal ikke prøve på at tage stilling til, om det var rigtigt, at den daværende samlingsregering opfordrede dette og andre firmaer til at udføre arbejder; det ville være helt omsonst. Den danske regering opfordrede til arbejdets udførelse, og det danske folk stillede sig i virkeligheden bagved den optræden, man udviste på daværende tidspunkt. Men den måde, hvorpå det ærede medlem hr. Aksel Larsen har talt her i salen, er i virkeligheden af en sådan form, at det ikke kan gå stille hen. Der har været en diskussion om, hvorvidt myndighederne har optrådt korrekt eller ikke korrekt. Det er ikke det, det drejer sig om, men under denne debat drager man et firma ind, der ikke er i stand til at forsvare sig. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var forarget på Carl Madsens vegne, idet han sagde, at han kunne ikke værges sig, han var værgeløs. Det er firmaet da min-sandten også. Derfor ønsker jeg at fastslå, at der til dato ikke foreligger noget som helst om, at dette firma har foretaget handlinger, der var strafbare, eller som på nogen som

helst måde diskvalificerede det i almindeligt omdømme. For at kunne angribe mennesker og tale, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen gør her, må der foreligge noget faktisk, og jeg synes, at hele den form, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har givet sin debat her, er af en sådan karakter, at det virker krænkende på almindelig retsbevidsthed. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen blev af mig gjort opmærksom på, at den udtalelse, han kom med ved den første behandling om, at en i firmaet ansat mand, Herluf Andersen, i et festskrift fra T. K. Thomsens firma havde citeret en tale af et af dets firmas medlemmer, var urigtig; jeg gjorde det ærede medlem opmærksom på, at det var usandhed, hvad han havde sagt, og jeg vil for at vise, hvor lidt begrundet det ærede medlem hr. Aksel Larsens optræden er, vise Dem den bog, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen, uden overhovedet at have undersøgt det, betegner som et festskrift, udgivet af firmaet. Heroppe er afbildet billedet af en ørn som en flyvemaskine med hagekors på. Titlen er: „Feldpostnummer L 10. 490 B L“. Den er tilegnet den tyske Baustelleleiter Carl Bruns. Den begynder med smukke billeder af hr. Hermann Göring og andre tyskere. Den er på tysk og udgivet af tyskere. Den mand, der har udgivet den, er straffet nu, han blev indlagt for delirium i 1942.

Da jeg gjorde det ærede medlem hr. Aksel Larsen opmærksom på, at det var usandhed, hvad han havde sagt her, og samtidig gjorde opmærksom på, at jeg havde rådet T. K. Thomsen til at anlægge sag og anmode om folketingets tilladelse dertil — jeg synes, det var uanstændigt, at noget sådant kunne siges uimodsagt —, rettede det ærede medlem hr. Aksel Larsen det ved at stå op og sige, at han havde læst det en eller anden gang, at han havde fået det indtryk o. s. v. Kan man virkelig i det danske folketing på så løst et grundlag svine mennesker til? Falder det ikke tilbage på den, der fremsætter det? Har vi ikke krav på, at man, inden man på den måde sviner folk til, undersøger sagen? Og når den pågældende så dementer efter at være gjort opmærksom på forholdet, har vi så ikke krav på, at det sker i en sådan form, at det er effektivt? Men det ærede medlem hr. Aksel Larsen rettede ikke den fejltagelse, han også begik første gang ved at sige, at hr. Herluf Andersen var ansat hos Wright, Thomsen & Kier. Derfor ønsker jeg at gøre det.

Endvidere kan jeg ikke lade være at tage lidt frem af debatten for at vise, hvorledes det ærede medlem, der er hæderlig og gerne